

10. Nincs-é senki e világon, / Ki tégedet befogadjon?
Nincsen-é meleg helyecskéd, / Sem gyengén rengő bölcsőcskéd?
11. Néked bársonyod s tafotád, / Aszú széna lágy párnácskád;
Noha nagy dicső király vagy, / Mostan ímé, mily szegény vagy!
12. Ó, én szerelmes Jézusom, / Édes megváltó Krisztusom!
Jövel, csinálj csendes ágyat, / Szívemben magadnak házat!
13. Ó, kedves vendég, nálam szállj, / Bűnömtől ne iszonyodjál,
Jöjj be hozzám, te szolgádhoz, / Szegény megtérő juhodhoz!
14. Én lelkemnek rejtekébe, / Zárkózz emlékezetébe,
Hogy el ne felejthesselek, / Sőt, örökké dicsérjelek!
15. A mennyei magas égben / Istennek dicsőség légyen,
Ki szent Fiát küldé értünk, / Hogy Megváltónk lenne nekünk.

» *Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: „Íme, a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuélnak nevezik majd” – ami azt jelenti: Velünk az Isten. (Mt 1,22–23)*